

Medalla d'Honor a un centre dels salesians

» aquesta imatge parla

Les salesians de Catalunya, que dedica tots els seus esforços a millorar les condicions de vida dels joves en risc d'exclusió social del barri de Ciutat Meridiana de Barcelona. El guardó el va recollir Antoni Parrilla, director del centre.

► L'alcalde de Barcelona, Xavier Trias, va entregar el passat 27 de novembre, al Saló de Cent de l'Ajuntament, la Medalla d'Honor de la ciutat a 25 persones i entitats que ajuden a construir Barcelona gràcies a la seva tasca de vocació social. Entre els guardonats hi ha el Centre Cruïlla, una de les plataformes d'educació social dels Sa-

GLOSSA

Qui som en el pessebre del món?

Han passat les festes de Nadal. Molts pessebres ja han estat desmuntats i guardats fins al proper desembre. Alguns encara són al seu lloc a les llars familiars, esperant la festa de la Candelera per anar a parar a les capses, embolicats en paper de diari, serradures, plàstic de bombolles... Una mare de família va escriure una reflexió sobre la constant vigència de les situacions del pessebre en el nostre món: «Hem deixat enrere Nadal i a moltes cases es va fer el pessebre. El portal amb l'estrella que il·luminava l'espai, el petit poble a la llunyania, l'àngel anunciant la Bona Nova als pastors, els Reis seguint l'estel per adorar el Messies... El pessebre és, avui, la rèplica del gran pessebre del nostre món. Maria i Josep són acompanyats per les persones que han perdut casa seva i truquen de porta en porta buscant acollida. Els pastors, ara, són molts i porten el sarró carregat amb la injustícia del treball perdut, alguns amb subsidi d'atur, d'altres sense, alguns mantenint l'esperan-

ça, d'altres desesperançats... i podríem continuar. Tot l'any tenim molt a prop el pessebre del món.»

Aquesta mare té ben clar que el pessebre és quelcom més que el record del passat. Que cada dia ocupem un lloc en el pessebre del món. Potser el lloc de l'hostaler que ofereix el que pot a la jove parella; potser el del pastor que rep la notícia i hi dona una resposta generosa; potser el del soldat romà que s'ho mira tot amb escepticisme; potser el de l'home que pesca i porta la seva ofrena al petit infant desvalgut; o potser el de la dona que fila que ha perdut la feina... Per sortir de la crisi es necessita la complicitat de tots, l'esforç de tots, la generositat i el sacrifici de tots: dels qui governen els pobles, perquè ho facin amb honestat i justícia, i dels qui poden acollir i compartir, perquè siguin generosos i amatents. Tots en el pessebre del món que, com el de Betlem, «és un reflex de la llum eterna, mirall immaculat de l'acció de Déu, imatge de la seva bondat» (Sv 7,26).

Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

Cristians perseguits

En aquest Any de la Fe que estem celebrant no podem oblidar els cristians perseguits a causa de la seva fe. Encara que els mitjans no en parlin gaire, la veritat és que la violència colpeja sovint els cristians. Benet XVI, en el missatge per a la Jornada Mundial de la Pau de l'any 2011, va escriure: «Els cristians són actualment el grup religiós que pateix el major nombre de persecucions per causa de la seva fe.»

Un dia és la notícia de l'assassinat del ministre pakistanès per a les Minories, Shahbaz Bhatti. Aquest cristià vivia en una clima d'inseguretat i temia per la seva vida. Tanmateix no dubtava a declarar: «Vull viure per Crist i per ell vull morir. No visc amb cap por en aquest país». Un altre dia és la mort de missioners i missioneres. O cristians laics, com Asia Bibi, condemnada a mort per blasfèmia al Pakistan.

Aquests fets són una gran lliçó per a nosaltres cristians còmodes. Testimonis com el del ministre Bhatti, un home de fe, que no dubta a arriscar

» aquesta imatge parla

la seva vida però que no renuncia a l'esperança de canviar el seu país. «Amb l'amor envers els pobres de qualsevol religió —havia declarat— hem construït ponts de solidaritat. Això produirà un canvi positiu: les persones no s'odiaran, no mataran en nom de la religió, sinó que s'estimaran els uns als altres». Es tracta d'una il·lusió? Des de la fe cristiana hem de respondre que no.

Darrerament són notícia els cristians de Nigèria i els dels nord de Mali, que estan patint atemptats. Són ben nombroses les pàgines doloroses com aquestes. Els cristians nasqueren sofrint persecucions i en els segles xx i xxi tornen a ser víctimes de violència. El beat Joan Pau II, l'any 2000, fent memòria dels nous màrtirs del segle xx, en va dir: «Allí on l'odi semblava contaminar tota la vida, sense la possibilitat d'escapar de la seva lògica, ells han posat de manifest que l'amor és més fort que la mort.»

L'odi envers els cristians posa de manifest com n'és de gran la força del mal en aquest món. Però la vida d'aquests nous màrtirs de la fe mostra que la vida cristiana, viscuda amb sentiments de pau i de fraternitat amb tots, és una alternativa al mal i a la lògica de l'odi. La persecució ens revela la profunditat i la força pacífica del cristianisme a nosaltres i als mateixos perseguïdors.

Que hi hagi en el món d'avui homes i dones creients que sofreixen i moren per la seva fe és per a nosaltres, cristians cansats i temorencs dels països europeus, una gran lliçó. I és també una esperança. Des dels primers segles, l'Església visqué de la convicció que «la sang dels màrtirs és llavor de nous cristians».

Aquesta és l'esperança que ens donen aquests germans i germanes perseguits. Que el seu record i la nostra solidaritat s'acompanyin de l'esperança que les religions es respectin entre elles, trobant en el fons de cada una el missatge de la pau i la convivència en el respecte a les diversitats de totes classes.

† Lluís Martínez Sistach
Cardenal arquebisbe de Barcelona

ENTREVISTA

ESTEBAN LORENZO

Contes amb valors

L'editorial Edebé ha presentat l'aplicació *Contes amb valors* per a les plataformes mòbils d'Apple: iPad i iPhone —i aviat hi haurà la versió per a Android. Es tracta d'uns relats per a infants a partir de 2 anys, cadascun dels quals transmet un valor: la família, l'autoestima, la superació, l'amistat i l'amor. La descàrrega de l'App és gratuïta i inclou un conte de regal. L'Esteban Lorenzo és director d'Edebé digital.

Quines característiques tenen els contes?

Són històries interactives que tenen locució, música, animacions i jocs; per això són tan atractives per a nens i nenes d'aquestes edats. Les imatges són d'una gran qualitat artística i amb molta riquesa de detalls. Poden ser llegits i escoltats en català, castellà, anglès, francès, alemany, italià i portuguès.

Quin paper juguen els pares?

La gran novetat del projecte és, precisament, la Guia per a pares. Els pares han de saber que hi ha algú darrera del contingut i per això cada conte va acompanyat amb activitats i consells per facilitar la lectura compartida a pares i infants: són indicacions per abans, durant i després de la lectura. Els suggeriments pretenen enriquir el diàleg i la comunicació entre petits i grans.

Fareu aplicacions concretes per a la catequesi?

Sí, aquest any centrarem esforços en aquesta direcció. Estem treballant en noves aplicacions que permetin un apropament dels infants a la figura de Jesús i a la lectura dels Evangelis. Acabem d'editar una adaptació de La Bíblia per a petits, que ben aviat tindrem en versió digital.

Oscar Bardají i Martín

QUÈ ÉS LA PERSONA HUMANA

Història: Sant Agustí i la criatura humana a semblança de Déu que és amor

Sant Agustí contempla sovint la famosa triada «ment, verb i amor», és a dir, la ment, el verb o concepte engendrat per la ment i l'amor concomitant.

Però es té molt poc en compte una altra triada amb la qual Agustí contempla Déu des del punt de vista de l'Amor.

Segons aquesta nova triada, Déu és la comunió de l'Amant, de l'Estimat i de l'Amor. Si Déu és Amor, no pot deixar de ser comunió d'Amor: unitat de tres que són l'Amans, el que estima, el Pare; l'Amatum, l'Estimat, el Fill; i l'Amor, que uneix el qui estima amb l'estimat, perquè els projecta «un vers l'altre», més enllà d'ells mateixos. Agustí té un concepte molt vital de Déu: Déu és acció i relació; l'Amor és el motor i el resultat d'aquesta acció. Com diu el *Catecisme de l'Església Catòlica*, la unitat de Déu és trinitària per tal que Déu pugui ser Amor, en el qual l'un estima l'altre.

Sovint es diu que Agustí i Tomàs donen la primacia al conèixer i després ja ve l'estimar. Penso que les coses són més complexes en aquests dos autors del que sembla a primera vista. En concret, penso que el contemplatiu no l'hem d'imaginar fent un procés successiu, que comença amb el coneixement, després del qual ve l'estimació, sinó com un procés simultani —tendent, almenys, a la simultaneïtat— fruit d'una intel·ligència que estima o d'un amor intel·ligent.

Dr. Josep M. Rovira Belloso

(Déu fa créixer les persones. Edicions Saragossa, Barcelona 2012)

LES NOVES ESPIRITUALITATS

Per facilitar un diàleg respectuós i enriquidor

Per facilitar un diàleg respectuós i enriquidor entre el cristianisme i les noves espiritualitats, cal, en primer lloc, explicitar l'objectiu.

Fa un anys semblava que l'espiritualitat acabaria sent una raresa. Però el reencantament del món està donant lloc a un model antropològic que supera els pressupòsits materialistes i creu en un ésser humà obert al Misteri.

El nou context cultural facilita la carta de ciutadania al cristianisme i li obre espais de diàleg amb el món postmodern. Ara bé, aquest diàleg no és fàcil. El segle XXI és més religiós, però no pas més cristià. Cal un diàleg sincer i respectuós, però també valent, sense eludir els temes conflictius, ja que els fonaments de les espiritualitats emergents no sempre coincideixen amb els principis de la fe cristiana.

El missatge de l'Evangelí continua sent vigent en un món dominat per la tecnologia; el repte és trobar la manera de comunicar-lo. També ha existit una voluntat de diàleg envers les altres maneres d'entendre el món i la transcendència. El cas més emblemàtic és la declaració *Nostra Aetate* (1965), del Concili Vaticà II, dedicada a les relacions de l'Església amb les religions no cristianes.

Josep Otón

(El reencantament postmodern. Ed. Cruïlla-Fundació Joan Maragall, Barcelona 2012)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

El primer do

Quan algú truca a la porta de l'Església perquè vol ser cristià o, per dir-ho més exactament, perquè confia que se'l faci cristià i per poder dir després, amb el front ben alt: «Sóc cristià per la gràcia de Déu», aleshores, després que aquesta persona s'ha identificat dient el seu nom, s'estableix un diàleg molt significatiu entre el qui desitja ser batejat i el ministre de l'Església que el surt a trobar. La primera pregunta que se li fa és aquesta: «Què demanes a l'Església de Déu?» I la resposta del qui es presenta és aquesta, tan senzilla i tan important al mateix temps: «La fe.»

Doncs sí, el do que espera rebre el qui vol ser batejat és el do de la fe. Certament que el qui demana aquest do ja tenia, en el més íntim del seu cor, la llavor de la fe, que li havia estat plantada gràcies a l'anunci de l'Evangelí que havia escoltat. Però, que aquesta llavor donés fruit calia, no només l'esforç personal i ascètic del qui fa passos vers el baptisme cristià, sinó que havia de ser obra de Déu, com tot el que afecta a la vida segons l'Esperit.

La fe, per tant, és el primer do que es demana, juntament amb el baptisme, del qual es diu que és «el sagrament de la fe». És el do que Déu dona al qui és batejat i que aquest rep en ser-li donada la gràcia de la filiació divina. El qui ha esdevingut fill de Déu pel baptisme viu de la fe. Viu de la fe, talment d'un do que ha de fer fructificar, al llarg de la seva vida cristiana, per la seva fidelitat al Pare del cel que, pel nou naixement baptismal, l'ha adoptat com a fill.

La fe, en aquest sentit, és com un pacte de fidelitat entre Déu i el batejat. Déu promet ser fidel com a bon Pare. El batejat promet ser fidel com a bon fill, sense apartar-se dels camins de la fe.

Josep Urdeix

DEL MARTIROLOGI

Memòria de santa Agnès. Noia romana que morí màrtir en la persecució de Dioclecià (any 304) o en alguna de les persecucions anteriors. Poca cosa en sabem, però està documentada des de temps molt antics i era venerada i lloada des d'aquells primers temps. A Catalunya, a causa de la festa de sant Fructuós, la seva memòria litúrgica es trasllada al dia 22 de gener.

SANTORAL I LECTURES

20. ✝ Diumenge II de durant l'any. Sant Fabià, papa (romà) i sant Sebastià, tribú romà mr. (303), patró de Palma

21. Dilluns. Sant Fructuós (o Fruitós), bisbe de Tarragona, i els seus diaques Auguri i Eulogi, màrtirs (259).

22. Dimarts. Sant Vicenç (Vicent), diaca de Saragossa i mr. a València, nat a Osca (s. III-IV).

23. Dimecres. Esposalles de la Mare de Déu; sant Ildefons (†667), bisbe de Toledo, venerat a Zamora.

24. Dijous. Sant Francesc de Sales (Savoia 1567 - Lió 1622), bisbe de Ginebra i doctor de l'Església.

25. Divendres. Conversió de sant Pau, apòstol, camí de Damasc (*Fets* 9,1-22).

26. Dissabte. Sant Timoteu, bisbe d'Efes, i sant Titus (o Tet), bisbe de Creta, deixebles i col·laboradors de Pau (s. I).

■ **Diumenge** vinent, III de durant l'any (lit. hores: 3a setmana breu: 12,12-14.27) / Lc 1,1-4;4,14-21.

DIUMENGE II DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 62,1-5)

Por amor de Sión no callaré, por amor de Jerusalén no descansaré, hasta que rompa la aurora de su justicia, y su salvación llamee como antorcha. Los pueblos verán tu justicia, y los reyes tu gloria; te pondrán un nombre nuevo, pronunciado por la boca del Señor. Serás corona fúlgida en la mano del Señor y diadema real en la palma de tu Dios. Ya no te llamarán «Abandonada», ni a tu tierra «Devastada»; a ti te llamarán «Mi favorita», y a tu tierra «Desposada», porque el Señor te prefiere a ti, y tu tierra tendrá marido. Como un joven se casa con su novia, así te desposa el que te construyó; la alegría que encuentra el marido con su esposa, la encontrará tu Dios contigo.

▶ Salmo responsorial (95)

R. *Contad las maravillas del Señor a todas las naciones.*

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 12,5-11)

Hermanos:

Hay diversidad de dones, pero un mismo Espíritu; hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de funciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos.

En cada uno se manifiesta el Espíritu para el bien común. Y así uno recibe del Espíritu el hablar con sabiduría; otro, el hablar con inteligencia, según el mismo Espíritu. Hay quien, por el mismo Espíritu, recibe el don de la fe; y otro, por el mismo Espíritu, don de curar. A este le han concedido hacer milagros; a aquel, profetizar. A otro, distinguir los buenos y malos espíritus. A uno, la diversidad de lenguas; a otro, el don de interpretarlas.

El mismo y único Espíritu obra todo esto, repartiendo a cada uno en particular como a él le parece.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 2,1-12)

En aquel tiempo, había una boda en Caná de Galilea y la madre de Jesús estaba allí.

Jesús y sus discípulos estaban también invitados a la boda. Faltó el vino y la madre de Jesús le dijo: «No les queda vino.» Jesús le contestó: «Mujer, dejame, todavía no ha llegado mi hora.» Su madre dijo a los sirvientes: «Haced lo que él os diga.»

Había allí colocadas seis tinajas de piedra, para las purificaciones de los judíos, de unos cien litros cada una. Jesús les dijo: «Llenad las tinajas de agua.» Y las llenaron hasta arriba. Entonces les mandó: «Sacad ahora y llevádselo al mayordomo.» Ellos se lo llevaron. El mayordomo probó el agua convertida en vino sin saber de dónde venía (los sirvientes sí lo sabían, pues habían sacado el agua), y entonces llamó al novio y le dijo: «Todo el mundo pone primero el vino bueno y cuando ya están bebidos, el peor; tú, en cambio, has guardado el vino bueno hasta ahora.»

Así, en Caná de Galilea Jesús comenzó sus signos, manifestó su gloria y creció la fe de sus discípulos en él.

▶ Lectura del libro d'Isaïes (Is 62,1-5)

Per amor de Sió no vull callar, no vull reposar per Jerusalem fins que aparegui com un raig de llum el seu bé, i la seva salvació com una torxa encesa. Els altres pobles veuran el teu bé, tots els reis veuran la teva glòria i et donaran un nom nou que els llavis del Senyor designaran. Seràs una corona magnífica a les mans del Senyor, i una diadema real a les mans del teu Déu. No et podran dir més «L'Abandonada», no podran dir «La-Desolada» a la teva terra; a tu et diran «Jo-me-l'estimo», i a la teva terra «Té-marit», perquè el Senyor t'estimarà, i tindrà marit la teva terra. El qui t'haurà reconstruït i prendrà per esposa com un jove esposa una donzella; el teu Déu estarà content de tenir-te com el nuvi està content de tenir la núvia.

▶ Salm responsorial (95)

R. *Conteu a tots els pobles els prodigis del Senyor.*

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,5-11)

Germans, els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis, però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu, que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Un, gràcies a l'Esperit, rep el do d'una paraula profunda, un altre, per obra del mateix Esperit, rep el do de desglossar les veritats, un altre, en virtut del mateix Esperit, rep el do de la fe, un altre, el do de donar la salut als malalts, en virtut de l'únic Esperit, un altre, el do de fer miracles, un altre, el do de profecia, un altre, el de distingir si un esperit és fals o autèntic, un altre, el do de parlar llenguatges misteriosos, un altre, el do d'interpretar-los. Tots aquests dons són obra de l'únic Esperit, que els distribueix en particular a cadascú com li sembla bé.

En aquell temps, se celebrà un casament a Canà de Galilea. Hi havia la mare de Jesús. També Jesús i els seus deixebles hi foren convidats. Veient que s'acabava el vi, la mare de Jesús li diu: «No tenen vi». Jesús li respon: «Mare, per què m'ho dius a mi? Encara no ha arribat la meua hora». Llavors la seva mare diu als qui servien: «Feu tot el que ell us digui». Hi havia allà sis piques de pedra destinades a les pràctiques de purificació usuals entre els jueus. Cada una tenia una cabuda de quatre a sis galledes. Els diu Jesús: «Ompliu d'aigua aquestes piques». Ells les ompliren fins dalt. Llavors els digué: «Ara traieu-ne i porteu-ne al cap de servei». Ells la hi portaren. El cap de servei tastà aquella aigua, que s'havia tornat vi. Ell no sabia d'on era, però ho sabien molt bé els qui servien, perquè ells mateixos havien tret l'aigua. El cap de servei, doncs, crida el nuvi i li diu: «Tothom serveix primer els millors vins i, quan els convidats ja han begut molt, els vins més ordinaris; però tu has guardat fins ara el vi millor».

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 2,1-12)

En aquell temps, se celebrà un casament a Canà de Galilea. Hi havia la mare de Jesús. També Jesús i els seus deixebles hi foren convidats.

Veient que s'acabava el vi, la mare de Jesús li diu: «No tenen vi». Jesús li respon: «Mare, per què m'ho dius a mi? Encara no ha arribat la meua hora». Llavors la seva mare diu als qui servien: «Feu tot el que ell us digui». Hi havia allà sis piques de pedra destinades a les pràctiques de purificació usuals entre els jueus. Cada una tenia una cabuda de quatre a sis galledes. Els diu Jesús: «Ompliu d'aigua aquestes piques». Ells les ompliren fins dalt. Llavors els digué: «Ara traieu-ne i porteu-ne al cap de servei». Ells la hi portaren. El cap de servei tastà aquella aigua, que s'havia tornat vi. Ell no sabia d'on era, però ho sabien molt bé els qui servien, perquè ells mateixos havien tret l'aigua. El cap de servei, doncs, crida el nuvi i li diu: «Tothom serveix primer els millors vins i, quan els convidats ja han begut molt, els vins més ordinaris; però tu has guardat fins ara el vi millor».

Així començà Jesús els seus miracles a Canà de Galilea. Així manifestà la seva glòria, i els seus deixebles cregueren en ell.

MISSA DIÀRIA (LMD)

mà, 236-250) i mr.;
de Mallorca.

Accés al
Breviari

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 2a setm.): He 10,32-36 / Sl 33 / Jn 17,11b-19.

■ **Dimarts**: He 6,10-20 / Sl 110 / Mc 2,23-28.

□ **Dimecres**: He 7,1-3.15-17 / Sl 109 / Mc 3,1-6.

□ **Dijous**: He 7,25-8,6 / Sl 39 / Mc 3,7-12.

□ **Divendres**: Ac 22,3-16 (o bé: Ac 9,1-22) / Sl 116 / Mc 16,15-18.

□ **Dissabte**: 2Tm 1,1-8 (o bé: Tt 1,1-5) / Sl 95 / Mc 3,20-21.

tm.): Ne 8,2-4a.5-6.8-10 / Sl 18 / 1Co 12,12-30 (o més

COMENTARI

Els seus deixebles cregueren en ell

Fem un parèntesi en la lectura litúrgica de l'evangeli de Lluc, perquè avui se'ns proposa l'episodi de Canà que ens reporta l'evangelista Joan. I així, enguany, tenim una tercera manifestació de Jesús. Després de la manifestació del misteri de Jesús als mags a través de l'estrella; i després de la manifestació als jueus en les aigües del Jordà a través de la veu del cel, ara Jesús es manifesta als seus primers deixebles en un poblet de Galilea.

Les noces sempre han estat un moment particular en la vida de les famílies. És una ocasió de retrobament enmig de l'alegria i la festa. En aquell casament hi era Maria i també hi foren convidats Jesús i els seus deixebles. És la primera vegada que s'esmenta la mare de Jesús en l'evangeli de Joan, i ho és en un context de revelació.

En el diàleg entre mare i fill arran de la manca de vi percebuda per Maria sobta la resposta evasiva de Jesús. Aquest manifesta que no ha arribat la seva hora. Aquesta hora, en l'evangeli de Joan, és

l'Hora de la passió i de la resurrecció, quan es revela el misteri profund de la identitat divina de Jesús.

El camí vers l'Hora de Jesús està marcat pels signes que ell anirà deixant tot al llarg de la seva vida pública, que ajudaran als deixebles a recórrer el camí de la fe. El primer dels signes és el d'ofrir el vi millor, el dels temps messiànics. Tot brolla de l'aigua disposada en les piques de pedra destinades a les pràctiques de purificació establertes en la Llei jueva. Aquesta aigua de la Llei antiga es transforma en el vi de la nova aliança. Un vi que, com reconeix el cap de servei, «és el vi millor». Perquè la novetat que aporta Jesús suposa un salt endavant en qualitat.

Així Jesús comença els signes que el duren fins a la Creu i manifesta la seva glòria; i els deixebles cregueren en ell. Aquesta tercera manifestació, dels darrers diumenges, ens mou també a nosaltres a una fe incondicional en Jesús, el fill de Maria, en qui es revela la glòria del Pare.

AGENDA

L'agenda més completa de la diòcesi la trobareu al web, o bé enfocant el telèfon mòbil en aquest codi QR que hi enllaça directament.

ACTES I CONFERÈNCIES

Conferències amb motiu de l'Any de la Fe. «Crec en Jesucrist, Fill unigènit de Déu», a càrrec de Mn. Josep Anton Arenas. El Misteri Pasqual: dia 24 gener, «La mort de Jesús»; dia 31 gener, «Ressuscitè el tercer dia, se'n pujà al cel». Al Cor de la Catedral de Barcelona (19.30-20 h).

Escola de Pregària amb joves d'altres confessions cristianes. Dijous 24 de gener (20 h), a la parròquia de Santa Anna. Organitza la Delegació diocesana de Jovenut. Per a més informació: t. 934 121 551.

Delegació de Pastoral Familiar. Conferència de Mn. Enric Termes sobre «Com acompanyar en la fe als fills». Dissabte 26 de gener (11-13.30 hores), al Seminari Conciliar. Cal inscriure's a: secretaria@pastoralfamiliarcn.cat o al t. 934 538 659.

Servei diocesà per al catecumenat. Recés de catecúmens pel P.

Visita del Cardenal al menjador social de les Missioneres de la Caritat

«Aquesta imatge parla»

La vigília de Nadal, el cardenal de Barcelona va visitar el menjador social que les Missioneres de la Caritat, fundades per la Mare Teresa de Calcuta, atenen a la parròquia de St. Agustí de Barcelona. A les 11 del matí, el cardenal presidí una missa d'acció de gràcies pel treball realitzat per les religioses, els voluntaris i les persones que hi col·laboren. Posteriorment, en el saló d'actes i el menjador d'un col·legi proper, el cardenal compartí el dinar amb unes 400 persones. A la sobretaula es va fer una presentació dels misteris de Nadal i un concert de cançons nadalenques. El dia de Nadal el cardenal i l'alcalde de Barcelona van estar presents en el dinar ofert als pobres per la Comunitat de Sant Egidi a l'església dels Sants Just i Pastor.

Jaume Flaquer, SJ, diumenge 27 de gener (10-18 h), a Martí Codolar. Ritu d'elecció o de la inscripció del nom, presidit pel cardenal de Barcelona. Dissabte 23 de febrer (17-20 h).

Escola d'Animació Bíblica de Barcelona. Presentació del llibre *La suave y penetrante Palabra de Dios*. Dissabte 26 de gener (18 h), llibreria Paulinas (Ronda Sant Pe-

re, 19). Intervenien: Jaume Aymar, Quique Fernández i Joaquín Iglesias.

EXERCICIS I RECESSOS

Fraternitat Santa Maria de la Resurrecció. Per a dones que han estat vídues prematurament. Recés els dies 26 i 27 de gener a l'Hospitatgeria de les monges benedic-

tines (c/ Dolors Montserdà, 32). Per a més informació: t. 933 397 151.

BREUS

Ordenació de dos nous preveres. El diumenge 23 de desembre el cardenal de Barcelona ordenà dos nous preveres de l'arxidiòcesi, que apareixen amb ell en la foto: són Felio Vilarrubias, de 26 anys, i Luis-Fernando Acosta, de 35 anys, d'origen colombià. Tots dos han estat alumnes del Seminari Conciliar de Barcelona.

Parròquia de la Mare de Déu de la Llum. El senyor cardenal va impartir una conferència sobre l'evangelitació a la comunitat de la Mare de Déu de la Llum de l'Hospitalet de Llobregat el dia 16 de desembre, amb motiu de la convivència que aquesta parròquia celebra cada any en el temps d'Advent a la casa d'espiritualitat de la Sagrada Família de Vallvidrera.

PALABRA Y VIDA

Cristianos perseguidos

En este Año de la Fe que estamos celebrando no podemos olvidar a los cristianos perseguidos a causa de su fe. Aunque los medios de comunicación hablen poco de ellos, la verdad es que con frecuencia los cristianos son víctimas de la violencia. Benedicto XVI, en el mensaje para la Jornada Mundial de la Paz del año 2011, escribió lo que sigue: «Los cristianos son actualmente el grupo religioso que sufre el mayor número de persecuciones por causa de su fe.»

Un día es la noticia del asesinato del ministro para las Minorías de Pakistán, Shahbaz Bhatti. Este cristiano vivía en un clima de inseguridad y temía por su vida. Sin embargo, no dudó en declarar: «Quiero vivir por Cristo y por él quiero morir. No vivo con ningún miedo en este país». Otro día es la noticia de la muerte de misioneros o misioneras. O de cristianos laicos, como Asia Bibi, condenada a muerte por blasfemia en Pakistán.

Estos hechos son una gran lección para nosotros, cristianos cómodos.

Testimonios como el del ministro Bhatti, un hombre de fe, que no duda en poner en riesgo

su vida, pero que no renuncia a la esperanza de cambiar su país. «Con el amor a los pobres de cualquier religión —había declarado— hemos construido puentes de solidaridad. Esto producirá un cambio positivo: las personas no se odiarán, no matarán en nombre de la religión, sino que se amarán unos a otros». ¿Se trata de una ilusión? Desde la fe hemos de responder que no.

Últimamente son noticia los cristianos de Nigeria i del norte de Mali que están sufriendo atentados. Son muy numerosas las páginas dolorosas como estas. Los cristianos nacieron sufriendo persecuciones y en los siglos xx i xxi vuelven a ser víctimas de la violencia. El beato Juan Pablo II, el año 2000, haciendo memoria de los nuevos mártires del siglo xx, dijo de ellos: «Allí donde el odio parecía contaminar toda la vida, sin la posibilidad de escapar de su lógica, ellos han puesto de manifiesto que el amor es más fuerte que la muerte.»

El odio hacia los cristianos pone de manifiesto que la fuerza del mal en este mundo es muy grande. Pero la vida de estos nuevos mártires

de la fe muestra que la vida cristiana, vivida con sentimientos de paz y de fraternidad con todos, es una alternativa al mal y a la lógica del odio. La persecución nos revela la profundidad y la fuerza pacífica del cristianismo, a nosotros y a los mismos perseguidos.

El hecho de que haya en el mundo de hoy hombres y mujeres creyentes que sufren y mueren por su fe es para nosotros, cristianos cansados y temerosos de los países europeos, una gran lección. Y es también una esperanza. Desde los primeros siglos, la Iglesia vivió de la convicción que «la sangre de los mártires es semilla de nuevos cristianos».

Esta es la esperanza que nos dan estos hermanos y hermanas perseguidos. Que su recuerdo y nuestra solidaridad vayan acompañados de la esperanza de que las religiones se respeten entre ellas, encontrando en el fondo de cada una de ellas el mensaje de la paz y la convivencia en el respeto a las diversidades de todas clases.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona